

ѿ не ѿ ѿзыцѣ, ѿ ѿзыцѣ же неразѹмливѣ прогнѣ-
 ваю ѿ. Иѿкѡ Огнь возгорѣтсѧ ѿ ѿрости моеѧ,
 разжѣтсѧ до ѧда преиспѡднагѡ: снѣсть зѣмлю
 и жита ѿ, поपालѣтсѧ ѡсновѧнѧ горз. Соверѹ
 на нѣхъ слаѧ, и стрѣлы моѧ скончаю въ нѣхъ.
 Тающе гладомъ и снѣдѣю птицъ: и горъз неисцѣ-
 ленъ: зѣвы свѣрѣй послѹ въ нѧ съ ѿростѣю пре-
 смыкающѣхсѧ по землѣ. Ѣ внѣ ѡбезчѧдитъ ѿ
 мечъ, и ѿ храмѡвъ ѣхъ страхъ: юноша съ дѣ-
 вою, ссѹщее съ совершеннымъ старцемъ. Рѣхъ:
 разсѣю ѿ, оустѧвлю же ѿ человекъ пѧмѧть ѣхъ.
 Ище не за гнѣвъ врагѡвъ, да не долголѣтствѹ-
 ютъ, и да не налѧгѹтсѧ съпостѧти, да не рекѹтъ:
 рѹка нѧша высока, и не Гдѣ сотвори сѧ всѧ. Иѿ-
 кѡ ѿзыкъ погѹбѣвый совѣтъ ѣсть, и нѣсть въ
 нѣхъ хѹдѡжества, не смыслиша разѹмѣти: сѧ
 всѧ да прѣймѹтсѧ во градѹщее лѣто. Какѡ пож-
 нѣтъ ѣдинъ тѣсѧщы, и двѧ двѣгнета тмы; ище
 не Бгъ ѡдѧстъ ѿ, и Гдѣ предѧстъ ѿ. Не сѹтъ бо
 бѡзи ѣхъ, иѿкѡ Бгъ нѧшъ: врази же нѧши нера-
 зѹмливи: Ѣ вѣноградѡвъ во Годѡмскихъ вѣно-
 градъ ѣхъ, и розгѧ ѣхъ ѿ Гомѡрры: грѡзда ѣхъ,
 грѡзда жѣлчи, грѡзда горести ѣхъ: ѿрость смѣ-
 ѣвъ вѣно ѣхъ, и ѿрость ѧспѣдѡвъ неисцѣльна. Не
 сѧ ли всѧ собрѧшасѧ оу менѣ, и запечатлѣшасѧ
 въ сокровѣщахъ моихъ: въ дѣнь ѡмщѣнѧ воз-
 дамъ, во врѣмѧ внигда соблазнѣтсѧ ногѧ ѣхъ:
 иѿкѡ влѣзъ дѣнь погѣбели ѣхъ, и предстоѧтъ го-